

မဟာကာကြံဆစ်ရိုးနီ

ထိဋ္ဌတင်မြင့်(သုံးဆယ်)

သွေးသောက်၊ ၁၉၈၉ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ၊ အမှတ် ၅၁၃၊ နှာ-၁၃၇-၁၄၀ ထိ။

မြစ်စမ်းတောင်ညိုက လှမ်းကြိုနေပါသည်။ တောင်တန်းပေါ်မှ နေမင်းလည်း တစ်ခြမ်းပေါ်လျက်လာလေပြီ။ အရှေ့စက်ဝန်းတွင် ရွှေခြည်ဖျန်းလျက်ပါ။ နေဝန်းရဲ့ရဲ့ နှင်းမပွဲတပွဲ၊ ခပ်ဖွဲဖွဲ၊ ဆောင်းလေက ဖျန်းနေတော့သည်။ လမ်းကလည်း ခပ်ကြမ်းကြမ်း၊ စက်ဘီးလမ်းကတော့ မြေလိမ်မြေကောက်လို၊ စက်ဘီးနှင်းသူကတော့ အောင်မြင်ချစ်ပါ။ လူငယ်သဘာဝ သွက်သွက်လက်လက်၊ ကယ်ရီယာထိုင်ခုံပေါ်တွင် စီးလိုက်သူ ကျွန်တော်က အောင်မြင်ချစ်၏ခါးကို ခပ်တင်းတင်း ဖက်လိုက်ရပါသည်။

"မြဲမြဲကိုင်လိုက်နော်" အောင်မြင်ချစ်က ကွင်းကြီးရွာ ဖွံဖြိုးရေးလမ်းမကြီးပေါ်တွင် စက်ဘီးကို အားသွန်နှင်းပြေးနေသည်။ ဟေမန်၏လေသရမ်းကြောင့် ချမ်းလိုက်ကြသည်ဖြစ်ခြင်း။ အောင်မြင်ချစ်၏ကိုယ်ကို မှီ၍ လေခိုပြီးလိုက်လိုသာ သက်သာသလိုလို။ နှင်းမှုန်မွှားမွှားကြားထဲက ခြုံသံတသံသံနှင့် ဒုန်းလှည်းသံ။ နွားဝါရွှေ တရုဉ်းကသော လှည်းယာဉ်ကလေး ချစ်စရာ။ ရွာသူကြီးတို့ ရပ်ကြီးသူတို့ ဓလေ့ဘာသာတည်း။

လှမ်းမျှော်ကြည့်လိုက်လျှင် ကွင်းကြီးရွာ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း ဥယျာဉ် တွေ့ရသည်။ ကွင်းကြီး ကုသိန္ဒာရုံ ရှိသည်။ ဤရွာကျောင်းကား နယ်နယ်ရရ မဟုတ်။ ရဟန်းပညာရှိ၊ လူပညာရှိတို့ ပေါ်ထွန်းရာ ရှေးဟောင်းတစ်နေရာပင်။ ယခုအခါ တိုင်းရင်းဆေးပညာအဖွဲ့ဝင် ပထမကျော် ဆရာသိန်းမှာ ဤကျောင်းမှ ပညာရင်နို့ သောက်စို့၍ သွားခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ တိုင်းရင်းဆေးပညာ လူရည်ချွန်မွေးရာ ဇာတိမြေတည်း။

"အစ်ကို ရောက်ပြီလေ၊ ဆင်းတော့" အောင်မြင်ချစ်က ပြောတော့မှ အတွေးရပ်သွားပြီး နှစ်ယောက်သား ကျောင်းပရဂုဏ်တွင်းသို့ ဝင်သွားကြသည်။

ဆရာတော်ဦးဥတ္တရကို အခန့်သင့်ပင် ဖူးတွေ့ရသည်။

"ဘာကိစ္စနဲ့မြို့က လာကြသတုံး" ဆရာတော်က မေးတော်မူသည်။

"မရောက်တာ ကြာတာလဲ တစ်ကြောင်း၊ ဆေးပင်ရှာရင်းလဲ တစ်ကြောင်းပါဘုရား"

ကျွန်တော်က ဝတ်ချရင်း လျှောက်သည်။ ကိုရင်တစ်ပါးနှင့်ကျောင်းသားလေးတစ်ယောက်က ကျွန်တော်တို့ရှေ့သို့ လက်ဖက်ရည်အိုးနှင့်မုန့်တွေ လာချပေးပါသည်။

"ဘာဆေးပင်တုံး ဆရာရဲ့"

ဆရာတော်က သိလိုဇောဖြင့် မေးမြန်းတော်မူပါသည်။

"မဟာကာကြီဆစ်ရိုးနီပါ ဘုရား"

"ဆရာရဲ့ဆေးပင် ဒီကျောင်းမှာရှိတယ်လို့ ဘယ်သူက ပြောသလဲ"

ဆရာတော်က ထပ်မံ၍ မေးသည်။

"တပည့်တော်တို့ကျောင်းက ဥမ္မာခင်တို့၊ သီတာခင်တို့ ကျောင်းသူတွေက ပြောလို့ သိရပါတယ်၊ အပင်တွေကိုလဲ ယူလာပေးပါတယ်ဘုရား"

ကျွန်တော်က လျှောက်ထားသည်။ ကျွန်တော့်အနားတွင် ကျုံ့ကျုံ့ကလေး ထိုင်နေတဲ့အောင်မြင်ချစ်ကတော့ ချမ်းချမ်းနှင့်လက်ဖက်ရည်ကြမ်းနှင့်မုန့်ကို လွေးနေပါသည်။

"ဘုန်းကြီးတို့တော့ ရှိမှန်းတောင် မသိဘူးဆရာရယ် "

ဆရာတော်က နေရာကို မသိကြောင်း မိန့်ကြားသဖြင့် ကျွန်တော်နှင့်အောင်မြင်ချစ်တို့ ကြာကန်ကြီးနစ်ကန်ဘက် သို့ သွား၍ ရေစပ်မှာ ရှာကြပါသည်။ ကြာကန်တဲရက်ကြီးတွေက ကြည့်နူးစရာ၊ လယ်ကွင်းဆီမှ နွားခလောက်သံတွေ ကို ခပ်သဲ့သဲ့ ကြားရပါသည်။ သာယာလိုက်ဘိ။ ကျွန်တော်တို့ မဟာကာကြိဆစ်ရိုးနီကို ရှာ၍ အချိန်အတော်ကြာသွားပါ သည်။ သစ်ရာကုန်းမှ ဥဗ္ဗာခင်၊ သီတာခင်တို့ ရောက်လာတော့မှ နေရာမှန်ကို သိရတော့သည်။

လမ်းဘေးက ရေအိုင်ကြီး၊ ရေစပ်စပ် ရေကွက်ကွက်ကလေးသာ ကျန်တော့သည်။ ပတ်ဝန်းကျင် ရွံစပ်ရေစပ်တွင် ကျွန်တော်တို့ကို ဖိတ်ခေါ်နေသော မဟာကာကြိဆစ်ရိုးနီပင်တွေကို မြင်တွေ့ရပါသည်။ ဆရာတော်လည်း ကျွန်တော်တို့ဆီ သို့ ကြွလိုက်လာတော်မူပါသည်။ အောင်မြင်ချစ်က သူ့အစ်ကို လိုချင်သော ဆေးပင်တွေကို အမြစ်ပါ ဆွဲနုတ်ယူနေပါသည်။

"ဒီအရိုးနီနီနဲ့အဆစ်တွေမှာ အမြစ်တွေ ထွက်နေတဲ့အပင်တွေပဲ ဘုရား "

ကျွန်တော်က ဆရာတော်အား ပြသပါသည်။

"အေး...ဘုန်းကြီးတို့ အနားကပ်နေပြီး သတိမမူမိဘူးဆရာ "

တည်ငြိမ်အေးချမ်းစွာ မိန့်တော်မူပါသည်။

မဟာကာကြိဆစ်အရိုးပင်၊ အချို့ကတော့ အရိုင်းကြိဆစ်ပင်လိုလည်း ခေါ်ကြသည်။ အမှန်မှာ မဟာကာကြိဆစ် ရိုးနီမျိုး၊ အနီပင်များ ဖြစ်ပါသည်။ အရိုးကြီးလျှင် အခေါင်းပေါက် ပါရှိသည်။ ကြိပင်ကဲ့သို့ အဆစ်အဆစ် ရှိ၍ အဆစ်မှ အ မြစ်တွေ မြွှာထွက်နေပါသည်။ အရွက်မှာ ဗျက်နှစ်လက်မအကျယ်ထိ ရှိတတ်ပြီး ရွက်ချွန်းပါသည်။ အရွက်ကြော၏ တစ် ဘက်တစ်ချက်တွင် အနီညိုခက်ကြီးများကို တွေ့နိုင်သည်။ အရွက်ပေါ်တွင် အမွှေးချောချောကလေးများ ရှိသည်။ ကိုင် ကြည့်လျှင် မွတ်မွတ်လေး၊ နူးညံ့ညံ့ကလေးပင်။ အစိမ်းရောင်ပေါ်တွင် ဖြူပြာလဲ့လဲ့ အသွေးအရောင် ရှိသည်။ အချို့အပွင့် ကလေးများ အဖြူရောင်တွင် အနီရောင် ရောယှက်၍ နေသည်။ ဖန်ခါး ချဉ်တင့်တင့်အရသာလည်း ပါသည်။

"အစ်ကို ဖန်ခါးခါးချဉ်ချဉ် "

အောင်မြင်ချစ်က အရွက်တွေ ဝါးစားလိုက်ပြီး ပြောပါသည်။ မွှေးမွှေးသင်းသင်းပင်၊ အပွင့်ရိုးတံကလေးတွေမှာ အဖြူရောင်တွင် နီကြန့်ကြန့်ရောင်သန်းလျက်။

"ဘယ်လို အသုံးရှိတယ်ဆိုတာလဲ ပြောဦးလေဆရာရဲ့ "

ဆရာတော်က မေးတော်မူလာသည်။

"ဒီအရွက်ကို အရည်ညှစ်ပြီး သကြားနဲ့သောက်ရင် ကျောက်ကပ်ရောဂါ၊ ဆီးရောဂါ ချမ်းသာရာရပါတယ်ဘုရား၊ တပည့်တော်တို့ကျောင်းက ဆရာမဒေါ်သင့်သင့်ဟာ ဒီရိုးနီရွက်ရည်နှင့်သကြားနှောသောက်လို့ အခု အကိုက်အခဲတို့၊ ဆီး တို့ သက်သာလာပါတယ်၊ လောလောဆယ် လက်တွေ့ပါဘုရား "

"နောက်လဲ အလယ်တန်းကျောင်းအုပ်ဒေါ်ခင်ခင်ဌေးဟာ မဟာကာကြိဆစ်ရိုးနီရွက်ကို ပြုတ်ပြီး သကြားနဲ့ သောက်တာ သူ့ရဲ့ကျောက်ကပ်ရောဂါ အလွန်ချမ်းသာရာရပါတယ်၊ အခုလဲ ဆက်ပြီး သောက်နေပါတယ်။ ဒီပြင်လဲ အမျိုး သမီးများ အသက်လေးဆယ်ကျော်လို့ သွေးဆုံးရောဂါမှာလဲ ဒီမဟာကာကြိဆစ်ရိုးနီက စွမ်းပါတယ်၊ ပြီးတော့ ဓမ္မတာ ထိန်မှု၊ ချုပ်မှုတွေမှာလဲ ပြုပြင်ပေးသွားနိုင်တယ်လို့ သိရပါတယ်ဘုရား၊ ဒါလက်တွေ့ပါပဲ။ နားနဲ့မနာ ဖဝါးနဲ့နာပါဘုရား "

ကျွန်တော်က စကားအဆစ်ထည့်၍ ရိုသေစွာ လျှောက်ထားရပါသည်။

"အိန်း...တယ်ဟုတ်ပါလား "

"ပြီးတော့ ဘုရား၊ ဖောရောင်ရောဂါ၊ လေနာရောင်ရောဂါနဲ့ဆီးရောဂါတို့ကို ရစေပါတယ်ဘုရား၊ တပည့်တော်လဲ မဟာ ကာကြိဆစ်ရိုးနီ(အနီမျိုးကြားဖူးပေမယ့် ခုမှတွေ့မြင်ရပါတယ်ဘုရား၊ စမ်းသပ်သုံးစွဲဖို့ စူးစမ်းဖို့ လိုပါဦးမယ်ဘုရား၊ မဟာကာကြိဆစ်အဖြူ(ပွင့်ဖြူမျိုး) ၁၉၈၃ ခု၊ မတ်လထုတ် သွေးသောက် မဟာကာကြိဆစ်ကတော့ လက်တွေ့အတော် များများ ရောဂါတွေ ပျောက်ကင်းချမ်းသာရာ ရရှိနေပါတယ်ဘုရား "

ကျွန်တော်က အောင်မြင်ချစ်လာပေးသော ဆေးပင်တွေကို လှမ်းယူရင်း ရှင်းပြပါသည်။

"တော်လောက်ရောပေါ့ကွာ"

အောင်မြင်ချစ်က ကျွန်တော့်အနား လာ၍ ပေါက်တူးကို ထောင်ထားပြီး အိုင်စပ်မှာ သွားထိုင်နေသည်။

"ဆရာရဲ့လက်တွေ့ အခုသုံးနေတဲ့မဟာကာကြံဆစ်ကိုလည်း ပြောပြခဲ့ပါဦး၊ ပြီးတော့ ကျောင်းသားတွေနဲ့လဲ ပေး ပို့လှူပါဦးဆရာ"

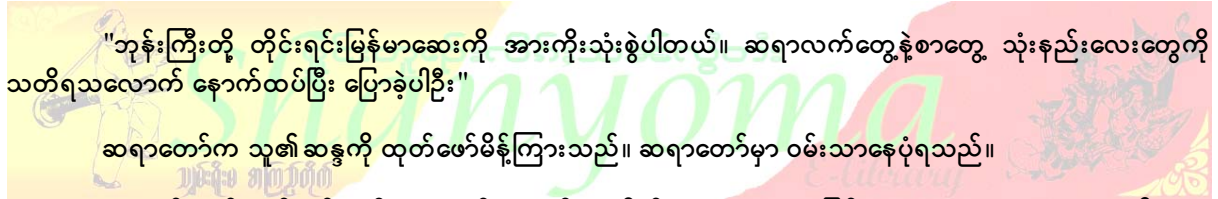
ဆရာတော်က အလှူခံသည်။

"မှန်ပါဘုရား၊ တပည့်တော် ပေးပို့လှူဒါန်းမယ်ဘုရား၊ ဒီမဟာကာကြံဆစ်(ပွင့်ဖြူ)ဟာ အဆိပ်မှန်သမျှ အနာ ဟောင်း အနာသစ်မှန်သမျှကိုသာ ပျောက်ကင်းစေတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ကျောက်ကပ်ရောဂါကိုလဲ သကြားနဲ့သောက်ရင် ရ ပါတယ်။ ဆီးမကောင်းသူများတော့ သုပ်စား၊ ပြုတ်သောက်၊ အစိမ်းအရည်ညှစ်သောက်ရင် ချမ်းသာပါတယ်။ ဆီးကိုတော့ အလွန်ကောင်းစေတဲ့ဆေးရွက်ပါဘုရား"

"အင်း...ဟုတ်ပေတယ်၊ ယောက်ျား ဆီး၊ မိန်းမ မီးတဲ့ပဲ ဆရာရဲ့"

"မှန်ပါ၊ ပန်းနာရင်ကျပ်၊ ချောင်းဆိုးမှာလဲ ရပါတယ်ဘုရား။ တပည့်တော်တို့ ကျောင်းက အထက်တန်းဆရာဦး စိန်ဝင်းဟာ တီဘီချောင်းဆိုးပါ၊ ဒီမဟာကာကြံဆစ်ရွက်ရည် သောက်လို့ ပျောက်ပါတယ်။ ပန်းနာရင်ကျပ်တဲ့ဆရာမဒေါ် တင်ဝင်းလွင်လဲ သက်သာပါတယ်ဘုရား"

ကျွန်တော်က ဒူးယားစီးကရက်ကို ဖွာနေသော အောင်မြင်ချစ်ကို ကျွန်တော့်လွယ်အိတ်ကလေး ကမ်းပေးရင်း လျှောက်ထားလိုက်ပါသည်။

"ဘုန်းကြီးတို့ တိုင်းရင်းမြန်မာဆေးကို အားကိုးသုံးစွဲပါတယ်။ ဆရာလက်တွေ့နဲ့စာတွေ့ သုံးနည်းလေးတွေကို သတိရသလောက် နောက်ထပ်ပြီး ပြောခဲ့ပါဦး"

ဆရာတော်က သူ၏ဆန္ဒကို ထုတ်ဖော်မိန့်ကြားသည်။ ဆရာတော်မှာ ဝမ်းသာနေပုံရသည်။

"တပည့်တော်ရဲ့ရန်ကုန်က ဦးလေးတစ်ယောက်လဲ ကိုယ်မှာ ယားနာတွေဖြစ်၊ အသားတွေ ယားတာဟာ ဒီမဟာ ကာကြံဆစ်ပဲ ပေးခဲ့ပါတယ်။ ပြီးတော့ စာရေးဆရာမကြီးဒေါ်ခင်မျိုးချစ်လဲ သွေးအဆိပ် ဖြစ်တဲ့အနာဆိုလားဘုရား မဟာ ကာကြံဆစ်ကို လူကြိုနဲ့ပေးပို့ကူညီခဲ့ရပါတယ်ဘုရား"

ကျွန်တော်က ရိုးနီပင်များကို နီးကြိုများဖြင့် စည်းရင်း လျှောက်ထားနေပါသည်။ ဆရာတော်က ဦးခေါင်းတော် တညိတ်ညိတ်နှင့်ပင် ပီတိတွေဖြာလို့။

"ပြီးတော့ဘုရား၊ အစာအိမ်အဆိပ်ဖြစ်ရင်လဲ ဒီအရွက်တွေကို ဝါးစား၊ ကြိတ်ထောင်းသောက်ရင် ရပါတယ်။ သူ က ဓာတ်ဖျက်ပစ်တယ်လို့ ထင်ပါတယ်ဘုရား"

"ဟာ...တယ်ကောင်းတဲ့အစာဖျက်ဆေးပဲဆရာရယ်၊ တစ်မျိုးထဲနဲ့စွမ်းတာပဲ၊ ဆရာဆေးပင် တော်တော်မှတ်ယူရ တယ်၊ မဟာကာကြံဆစ်နော်"

ဆရာတော်က ထပ်ပြီး မေးပြန်ပါသည်။

"စကားစပ်မိလို့ ဘုရား၊ လွန်ခဲ့တဲ့ငါးရက်လောက်က တပည့်တော် အိပ်ရေးပျက်၊ အလုပ်ပင်ပန်းနဲ့၊ တော်တော် မောသွားတယ်ဘုရား။ ဒါနဲ့ တပည့်တော်လဲ မဟာကာကြံဆစ်ရွက်တွေကို အရည်ညှစ်ပြီးတော့ သကြားနဲ့ရောသောက် ကြည့်တယ်။ တစ်နာရီလောက်လဲကြာရော အမောပြေသွားတယ်ဘုရား၊ အမောအပန်းလဲ ပြေတယ်လို့ဆိုရမယ်ဘုရား။ လူ အိုလူမင်းများနဲ့သင့်လျော်မယ်ထင်တယ်ဘုရား"

ကျွန်တော်လည်း ဆရာတော်အား သိရှိသမျှ လျှောက်နေရသည်။

"အစ်ကို သံစူးတာလေ"

အောင်မြင်ချစ်သည် လမ်းဘေးဆီးပင်ကို ခဲနှင့်ပစ်ပြီး ဆီးသီးတွေ ကောက်စားရင်း ကျွန်တော်ကို လှမ်းသတိပေး ပါသည်။

"ဟုတ်တယ်ဘုရား၊ သံစူး သံရှုရင် သံဆိပ်ဟာ သိပ်ပြင်းတယ်။ အဆိပ်တက်ရင် အသက်ပင် ဆုံးရှုံးတတ်တယ်လို့ လူတွေက စိုးရိမ်ကြပါတယ်။ သံစူးသံရှုရင် အပေါက်ထဲကို မဟာကာကြံဆစ်ရိုးရွက်ရည် ညှစ်ထည့်၊ အဖတ်ကို ခေတ္တအံ့ ကပ်ထားရင် နှစ်ခါမထည့်ရပါဘူးဘုရား၊ ပျောက်ပါတယ်။ နည်းနည်းတော့ စပ်ပါတယ်။ ဆေးတိုက်သွား ဆေးထိုးစရာ မလိုပါဘူး။ ကိုယ်တွေ့ပါဘုရား"

"ဟုတ်ပြီဆရာရေ၊ ဘုန်းကြီးတို့ ကျောင်းသားတွေ ခဏခဏ သံစူး ဓားရှုတာ အတော်ပဲ"

"အစ်ကို၊ ဟိုကောင်မလေး ဖြစ်တဲ့ရောဂါလေ၊ မပြောပြဘူးလား"

"ဘယ်ကောင်မလေး ရောဂါလဲကွ"

ကျွန်တော်က မေ့နေဟန်တူပါသည်။

"ကျွန်တော်လဲ နာမည် မသိဘူး၊ အဆစ်ရောင်မထနိုင်တာလေ"

အောင်မြင်ချစ်က သူ့သိသရွေ့ကို ဖော်ပြ ပြောသည်။

"အေး...လေးဘက်နာ...လေးဘက်နာ၊ သတိရပြီကွ"

"ဟုတ်တယ်ဘုရား၊ အရှင်ဘုရား လေးဘက်နာဆိုတာ သိကြားဖူးပါလိမ့်မယ်။ အထူးသဖြင့် အမျိုးသမီးတွေမှာ မီးယပ်နဲ့ယှဉ်ပြီး ဖြစ်တတ်ပါတယ်ဘုရား။ ဒီရောဂါဟာ လူတွေက ပေါ့ပေါ့တန်တန် ထင်နေကြတယ်။ အသက်အန္တရာယ် ရောက်စေတတ်ပါတယ်ဘုရား၊ ဒီရောဂါနဲ့လူ့ဘဝမှာ အကျိုးဆုံးရှုံးရသူတွေ အများကြီးပါဘုရား"

"ဘယ်လိုလဲ၊ ဆိုပါဦးဆရာရယ်"

ဆရာတော်က စိတ်စော၍ မေးပြန်သည်။

"ဒီလေးဘက်နာရောဂါဟာ အမျိုးသမီးများသာ ဖြစ်တတ်တာ မဟုတ်ပါဘူးဘုရား၊ အမျိုးသားတွေလဲ ဖြစ်တတ် ပါတယ်ဘုရား"

ကျွန်တော်က ထပ်လျှောက်သည်။

"ဟေ...တို့များဘက် လှည့်လာသကိုး ဆရာရဲ့"

ဆရာတော်က ထိတ်လန့်စကားသံ ပါလာသည်။

"ဒီလေးဘက်နာဟာ အဆစ်တွေရောင်၊ အသားတွေနာပြီး တစ်ကိုယ်လုံး ကိုက်ခဲတယ်။ မထနိုင်အောင် ဖြစ်တယ် အားနည်းတဲ့လူဆိုရင် နှလုံးကို ထိတယ်။ နှလုံးအားကို ထိခိုက်စေပါတယ်ဘုရား။ ဒီအခါ မဟာကာကြံဆစ်(ပွင့်ဖြူမျိုး)ကို အစိမ်းအရည်ညှစ်သောက်၊ အရိုးအရွက်ထုချေပြီး ရောင်ရမ်းတဲ့နေရာတွေမှာ လိမ်းပေး အံ့ပေးရပါတယ်ဘုရား။ လေး ဘက်နာဖြစ်လာရင် အသက်ကြီးသူတွေမှာ သွေးတိုးတတ်တယ်လို့ သိရပါတယ်။ ဒီအရွက်အရိုးနဲ့ပဲ အောင်မြင်ချမ်းသာနိုင် ပါတယ်ဘုရား။ မဟာကာကြံဆစ်ရိုးနီက ပိုထက်တယ်လို့ ဆိုပါတယ်ဘုရား"

ကျွန်တော်က ဆရာတော်အား လေ့လာသမျှတွေ ရှိသမျှကို တင်လျှောက်ပါသည်။

"အိန်း...အသက်ကယ်ဆေးတစ်မျိုးပေါ့နော်"

"မှန်ပါဘုရား...တကယ်လက်တွေ့ ပျောက်ကင်းကြတာမို့ တပည့်တော်လဲ လျှောက်ဝံ့တာပါဘုရား"

ကျွန်တော်က သက်သေထူရသည်။

"ထို့ပြင်ကော ဆရာရဲ့"

ဆရာတော်က ထပ်မေးသည်။

"နောက်ထပ်ကတော့၊ ဝဲနင်းခူတို့ကို အရည်ညှစ်လိမ်းပေးရင် ပျောက်ပါတယ်ဘုရား။ ပျောက်တာမှန်သော်လည်း ရောဂါအနုအရင့်ကို လိုက်ပြီး အချိန်ကြာတတ်ပါတယ်ဘုရား။ အရေပြားပေါ်မှာ ဖြစ်တဲ့အနာကိုလဲ ရပါတယ်ဘုရား။ တပည့်တော်ရဲ့ တူကလေးတစ်ယောက် ခေါင်းက ဒက်ကို ဒါနဲ့ပဲ လိမ်းထည့်ပေးလို့ ပျောက်ပါတယ်ဘုရား"

"အေး...နေရာကျလိုက်လေ ဆရာရယ်"

ဆရာတော်မှာ ဝမ်းသာစွာ မိန့်တော်မူပါသည်။

"ပြီးတော့ ဒီမဟာကာကြိမ်ဖြူကို အမျိုးမျိုးခေါ်ကြသေးတယ်ဘုရား၊ အချို့က နဂါးမြီးတဲ့၊ အချို့က နဂါးစက်တဲ့ ခေါ်ကြပါတယ်။ ဒီအခေါ်ကတော့ အဝိုရတ်ပညာနဲ့ပတ်သက်တဲ့အသုံးအနှုန်းပါပဲ။ နာမျိုးငါးပါးမှာ ပါဝင်ပါတယ်ဘုရား"

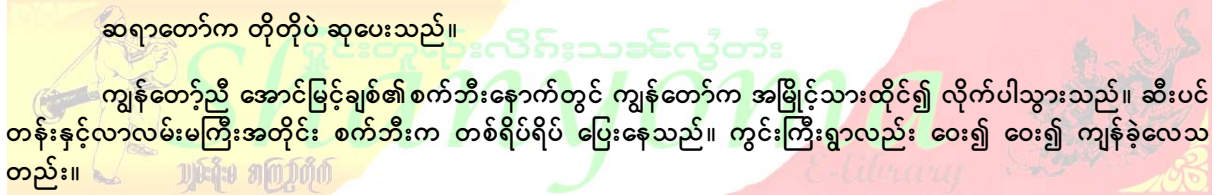
ကျွန်တော်က ဆက်လျှောက်နေမိပါသည်။

ပစ်တောင်းကို ထမ်း၍ လာရင်း "ဆွမ်းတော်ဗျို့"ဟူသော ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းသားလေး၏ ဗျို့တစ်သံကို ကြားလိုက်သည်။ နေမင်းလည်း မြင့်၍ ရင့်၍ လာလေပြီ။

"တပည့်တော်တို့ ပြန်ခွင့်ပြုပါဦးဘုရား၊ ဦးတင်ပါတယ်ဘုရား"

ကျွန်တော်တို့က ရေအိုင်စပ်ဖြစ်၍ မတ်တပ်ရပ်လက်အုပ်ချီပြီး ခွင့်တောင်းသည်။

"အေး...သတ္တဝါတွေ ကယ်မနိုင်တဲ့ကိုယ် ဖြစ်ကြပါစေ၊ ရက်တိုတိုနဲ့ မဂ်ဖိုလ်ရကြပါစေ"

သုံးဆယ်ထိဋ္ဌတင်မြင့်